

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ
Слово Святителя Григория Паламы для современного человека

<p>Πρίν από δύομιση περίπου χρόνια κυκλοφόρησε με την ευλογία του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Ανθίμου και την επιμέλεια του Αρχιμανδρίτου Μεθοδίου Αλεξίου το βιβλίο «Η εν Χριστώ ζωή κατά τον Άγιο Γρηγόριο το Παλαμά». Το βιβλίο αυτό παρουσιάσθηκε στην αίθουσα διαλέξεων του Μητροπολιτικού Ιερού ναού της Θεσσαλονίκης Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, από τους καθηγητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κυρίους Βασίλειο Ψευτογκά, Λάμπρο Σιάσο και Χρήστο Αραμπατζή και πλήθος πιστών. Η κριτική για το βιβλίο ήταν άριστη.</p>	<p>Примерно два с половиной года назад по благословению Высокопреосвященнейшего митрополита Фесалоникийского Анфима вышла в свет книга "Жизнь во Христе согласно учению святого Григория Паламы" под редакцией архимандрита Мефодия Алексиу. Презентация первого издания книги состоялась в духовно-просветительском центре Митрополичьего храма города Салоники в честь святителя Григория Паламы. Профессора Салоникийского университета имени Аристотеля Богословского факультета на презентации книги единодушно поддержали ее, поскольку «книга помогает простым людям понять Святителя Григория. Мысль Святителя изложена проще, понятнее, доходчивее».</p>
<p>Από τότε άρχισε να κυκλοφορεί κατά χιλιάδες αντίτυπα και να γίνεται δεκτό από τους χριστιανούς με εξαιρετικό ενδιαφέρον. Δύο χρόνια αργότερα χρειάσθηκε να γίνει δεύτερη έκδοση του βιβλίου και ταυτόχρονα εκδόθηκε σε δύο ξένες γλώσσες, Ρωσικά και Ρουμανικά. Η ζήτηση των αντιτύπων των εκδόσεων αυτών είναι διαρκώς αυξανόμενη και τα βιβλία εξαντλούνται πολύ σύντομα μετά από την κυκλοφορία τους στους πιστούς ορθόδοξους λαούς της Ρωσίας και της Ρουμανίας. Προσεχώς ετοιμάζεται η έκδοση του βιβλίου στα αγγλικά. Όπως αντιλαμβανόμαστε το έργο αυτό είναι δημιούργημα του ίδιου του Αγίου.</p> <p>Πρίν από πολλά χρόνια όταν άρχισε η προσπάθεια μας να μελετούμε μετά από προσευχή και ευλογία και προτροπή του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου μας κυρίου Ανθίμου τα Θεόπνευστα λόγια του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, δεν είχαμε σκεφτεί ποτέ ότι η ταπεινή μας προσπάθεια θα είχε αυτά τα ευλογημένα αποτελέσματα να κυκλοφορήσει ένα βιβλίο, μεταφρασμένο σε ξένες γλώσσες</p>	<p>С тех пор эта книга стала быстро распространяться и была принята христианами с особым интересом.</p> <p>Так спустя два года после первого издания книга разошлась и понадобилось второе издание. Параллельно с этим книга вышла в переводе на русский и румынский языки. Спрос на книгу постоянно растёт, книга быстро расходуется и среди православных народов России и Румынии. Также к изданию готовится перевод на английский язык. Мы понимаем, что это дело получает такой размах только благодаря содействию самого Святителя Григория.</p> <p>Много лет назад мы начали изучать Богодухновенные слова святого Григория Паламы по благословению и побуждению нашего Высокопреосвященнейшего митрополита Фесалоникийского Анфима.</p> <p>Тогда мы и подумать не могли, что наши скромные усилия могут привести к таким благословенным результатам. Так что будет издана книга, которая будет</p>

<p>και να γίνεται δεκτό με τόση δίψα από τους πιστούς.</p> <p>Με την εμπειρία αυτή που έχουμε σήμερα αντιλαμβανόμαστε ότι ο Άγιος Γρηγόριος, ο μεγάλος αυτός Θεολόγος του 14ουαιώνα είναι πράγματι παρών στην εποχή μας και έχει να δώσει πολλά στον σύγχρονο άνθρωπο. Μέσα στα τόσα προβλήματα της εποχής μας, την σύγχυση και την αβεβαιότητα, το πνευματικό μήνυμα του Αγίου έρχεται σαν βάλαμο και πνευματική δροσιά κοντά στον καθένα μας.</p>	<p>переведена на иностранные языки и станет столь желанной в утолении духовной жажды для людей верующих.</p> <p>Осознав это, мы понимаем, что святой Григорий Палама, этот великий богослов 14-го века, на самом деле действует и сейчас в нашу эпоху и может многое дать современному человеку. В нашу сложную эпоху, эпоху смешения понятий и духовной неопределенности слово святителя Григория Паламы действует на каждого из нас как бальзам, как духовное утешение.</p>
<p>Όταν στην εκκλησία μας δεχόμαστε συχνά επισκέψεις σχολείων με μικρά ή μεγαλύτερα παιδιά και μας ζητείται να πούμε κάτι από αυτά που μας δίδαξε ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, συνήθως ξεκινάμε με ένα ερώτημα:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Παιδιά αισθανθήκατε κάποτε την ανάγκη να νοιώσετε μέσα σας και να δείτε το Θεό; - Ναι, απαντούν σχεδόν όλα με μια φωνή. - Λοιπόν, αυτό που θέλετε και επιθυμείτε εσείς είναι το ίδιο με αυτό που ήθελε και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Και επειδή ήταν άνθρωπος που δεν φοβόταν τον αγώνα και την προσπάθεια για να δει και να αισθανθεί μέσα του το καλό που ζητούσε, έκανε ότι περισσότερο μπορούσε γι αυτό, πριν από 700 περίπου χρόνια εδώ στην περιοχή μας. Πρώτα στο Άγιον Όρος, πολύ νέος μοναχός, αργότερα στη Σκήτη της Βεροίας μέσα σε μια σπηλιά για χρόνια και στο τέλος εδώ στη Θεσσαλονίκη μας όταν έγινε Αρχιεπίσκοπος της πόλης. Το έργο του ήταν η ασταμάτητη προσευχή στον Ιησού Χριστό και την Παναγία μας, για να του φωτίσουν το σκοτάδι που ένοιωθε μέσα του και να δει το φώς που οδηγεί τον άνθρωπο στη γνώση της αλήθειας. 	<p>К нам в храм часто приводят на экскурсию школьников младших и средних классов. Нас просят рассказать что-нибудь из учения Святого Григория Паламы. Обычно мы задаем такой вопрос:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Дети, а вы было ли у вас желание почувствовать Бога в самом себе, увидеть Его? - Да, - отвечают они единодушно. - Так вот, то чего желаете вы, желал и Святой Григорий Палама. И поскольку он не побоялся духовной борьбы и всеми своими силами постарался почувствовать ту святость, он примерно 700 лет назад сделал все для этого. Сперва он ушел на Святую Гору Афон, с молода стал монахом, затем много лет подвизался в Верии в пещере и, наконец, в городе Салоники. Его основным занятием было непрерывная молитва ко Господу Иисусу Христу и Пресвятой нашей Богородице, прося их «просветить тьму», которую он ощущал в себе, и увидеть свет, ведущий человека ко познанию истины.
<p>Με την αληθινή του μετάνοια, τον ασταμάτητο αγώνα, την άσκηση, τη νηστεία και την προσευχή απόκτησε ο Άγιος Γρηγόριος την υψηλότερη γνώση</p>	<p>И благодаря подлинному покаянию, непрерывной духовной брани, подвигам, посту и молитве Святой Григорий стяжал высочайшее познание и испытал то</p>

<p>και εμπειρία που μπορεί να έχει ο άνθρωπος σ' αυτό τον κόσμο. Αισθάνθηκε την παρουσία του Θεού. Ένοιωσε και είδε φανερά αυτή τη δυνατότητα που έχουμε όλοι, αν το θελήσουμε φυσικά, να ζούμε μέσα στο βάθος της υπάρξεως μας την αίσθηση της παρουσίας του Θεού. Το πιο σημαντικό από όλα όσα μας δίδαξε ο Άγιος Γρηγόριος, είναι το ότι ο Θεός έρχεται μέσα μας, εφ' όσον έχουμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις ταπεινώσεως, μετανοίας και πνευματικού αγώνα. Μπαίνει τότε μέσα μας με μια αόρατη δύναμη, που βγαίνει από τον ίδιο τον εαυτό Του. Αυτή η δύναμη, είναι η ενέργεια του Θεού, που είναι άκτιστη και πάνω από τη δυνατότητα του ανθρώπου να την κατανοήσει με το μυαλό του.</p>	<p>самое великое, что возможно человеку испытать, находясь в этом мире. Это реальное присутствие Бога. Он ясно увидел, что в каждом из нас, если мы только пожелаем, в глубине нашей души может пребывать Бог. Самое важное в учении Святого Григория Паламы то, что Бог приходит в нас, если только мы должным образом подготовили себя смирением, покаянием и духовной бранью. Он входит в нас как невидимая сила, которая исходит из Него Самого. Эта сила есть энергия Божия, она нетварна, и одним только человеческим разумом постигнуть ее невозможно.</p>
<p>Αυτή η ενέργεια βγαίνει ασταμάτητα από το Θεό Πατέρα το πρώτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, όπως οι ακτίνες φωτός και η ζέστη βγαίνουν από τον ήλιο. Νοιώθουμε τη ζέστη, όπως λέει ο Άγιος, φωτιζόμαστε και ζούμε χάρις στον ήλιο, αλλά δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς υπάρχει ούτε και μπορούμε να τον πλησιάσουμε περισσότερο γιατί θα καούμε.</p> <p>Αυτή η ενέργεια του Θεού είναι μέσα σ' αυτό που λέμε στην προσευχή μας: Βασιλεύ ουράνιε, το πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών. Η ενέργεια του Θεού λοιπόν συγκρατεί, γεμίζει και αγιάζει όλη την κτίση και τον κάθε άνθρωπο, εφ' όσον βέβαια ο ίδιος το θελήσει και το πιστέψει.</p> <p>Αυτά βέβαια είναι μεγάλα πράγματα και ξεπερνούν την δυνατότητα που έχουμε να τα κατανοήσουμε. Ο μακαριστός Μητροπολίτης Φλωρίνης Αυγουστίνος Καντιώτης ονόμασε γι' αυτό τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά «αστροναύτη του πνεύματος».</p> <p>Γιατί πράγματι στα έργα του, όσα είπε και έγραψε υπάρχουν οι μεγαλύτερες αλήθειες για το Θεό, αλλά μπορεί να τις πλησιάζει κανείς με απλότητα καρδιάς, με την πίστη μικρού παιδιού και να μπορέσει να νοιώσει στη συνέχεια τα αποτελέσματα</p>	<p>Эта энергия непрестанно исходит от Бога Отца, от первого Лица Святой Троицы. Так же как лучи света и тепло исходят от солнца. Мы чувствуем тепло, говорит Святитель, освещаемся и жизнь наша существует благодаря солнцу. Но мы не можем объяснить способ существования солнца, да и приблизиться к нему мы также не можем, иначе сторим.</p> <p>Эта энергия (действие) Божие мы можем увидеть в словах молитвы: Царю Небесный, Утешителю, Душе Истинный, везде сый и вся исполняй. Так, энергия Божия всё содержит, всё наполняет и освящает каждое творение и каждого человека, если, конечно, он сам того желает и верует.</p> <p>Это нам трудно понять, это выше наших способностей к разумению. А потому приснопамятный Митрополит Флоринский Августин (Кандиόтис) назвал Святого Григория Паламу «астронавтом просторов Духа Святого».</p> <p>Поскольку в творениях святого заключены величайшие открытия Истины о Боге, которые, однако, доступны для каждого приближающегося к ним с простотой сердца и детской верой. Каждый может испытать это на себе, если только он ведет духовную брань, непрестанно</p>

<p>τους μέσα του με διαρκή αγώνα προσευχής, ταπεινώσεως και μετανοίας.</p>	<p>молится, смиряется с искренним покаянием.</p>
<p>Μιλώντας ο Άγιος από εμπειρία προσωπική για την γνώση του Θεού από τον άνθρωπο λέει μεταξύ άλλων τα εξής: «Μέσα σε όλα αυτά που σας λέω βρίσκεται η αληθινή σοφία και η σωτήρια γνώση που προξενεί στον άνθρωπο την ουράνια μακαριότητα... ποιοι Σωκράτες και Αριστοτέλεις και Πλάτωνες μπόρεσαν να κατανοήσουν αυτή την ουράνια σοφία με λογικές μεθόδους και μαθηματικές αποδείξεις; Υπερέχει ασύγκριτα κάθε γνώση αυτή η αληθινή και υπερκόσμια σοφία και διδασκαλία του πνεύματος.</p> <p>Το να γνωρίσουμε όμως τον αληθινό Θεό, είναι ασυγκρίτως ανώτερο από την φιλοσοφία των Ελλήνων. Αν αισθανθούμε ποιά θέση έχει ο άνθρωπος κοντά στο Θεό, και ότι μονάχα αυτός ο άνθρωπος κτίστηκε σύμφωνα με την εικόνα του πλάστη και μπορεί να βλέπει προς εκείνον, αγαπούμε τον Θεό τότε και επιθυμούμε να στραφούμε προς αυτόν με πίστη. Έτσι μονάχα μπορούμε να συντηρούμε μέσα μας την αληθινή καλλονή. Τότε ο άνθρωπος όλα τα άλλα τα θεωρεί κατώτερα και πολλές φορές άχρηστα.</p>	<p>Исходя из своего личного опыта познания Бога человеком, Святой Григорий говорит следующее: «В словах, которые я вам говорю, находится истинная премудрость и спасительное ведение, которое приводит человека к вечному блаженству. ... Какие сократы, аристотели и платоны смогли бы достичь сию небесную мудрость, используя инструменты логики и доказательства математики? Какой ум смог бы прикоснуться к мудрости Божией? Итак сия истинная и надмирная мудрость и учение Духа несравнимо превосходит любое иное знание.</p> <p>Возможность познавать истинного Бога несравненно выше эллинской философии. Да уже одно только понимание того, какое место человек занимает рядом с Богом превосходит любую человеческую мудрость. Ведь из всего земного и небесного творения один лишь человек был создан по образу Создавшего, так, чтобы быть в состоянии смотреть на Него. Создан быть способным любить Бога.</p> <p>Веруя в Бога и устремляясь к Нему, человек сохраняет в себе подлинную красоту. Все остальное человек Божий считает низшим, а зачастую и бесполезным.</p>
<p>Η αλαζονεία του ανθρώπου όμως, πολλές φορές, τον απομακρύνει από την πραγματική αλήθεια.</p> <p>Εμείς οι χριστιανοί, είναι δυνατό όχι μονάχα να γνωρίσουμε το Θεό και τον εαυτό μας, αλλά και να αισθανθούμε την ασθένεια μας και να προσπαθήσουμε να τη θεραπεύσουμε με τη χάρη του Θεού. Αυτό είναι ασυγκρίτως ανώτερο από κάθε γνώση και έρευνα. Γιατί ο άνθρωπος που γνωρίζει την ασθένεια του μαθαίνει από πού θα μπορούσε να μπει στη σωτηρία του Θεού και να αγγίξει το φώς της γνώσεως</p>	<p>Однако человеческая самонадеянность и высокомерие отдаляет человека всё дальше и дальше от спасительной истины.</p> <p>Для нас же, христиан, возможно не только познание Бога и самих себя, но и осознание собственных немощей, приводящее к стремлению исцелиться при помощи благодати Божией. А это несравненно выше всякого рода знания и исследования. Ведь человек, который знает свою немощь, научается путем, приводящим ко спасению Божию, научается способам приближения к свету ведения.</p>

<p>(Η Γέννηση σου Χριστέ ο Θεός ημών ανέτειλε τω κόσμω το φώς το της γνώσεως... ψάλουμε στα Χριστούγεννα).</p> <p>Τότε ο καθένας μας ξέρει από πού μπορεί να πάρει την αληθινή σοφία μέσα του, που παραμένει ακατάλυτη και ανεπηρέαστη από τη φθορά του κόσμου.</p> <p>Κάθε λογική φύση έχει ουσία και ζωή αλλά και ενέργεια η οποία ζωοποιεί το σώμα. Η νοερή φύση των αγγέλων δεν έχει αυτή την ενέργεια. Γιατί δεν έλαβαν οι άγγελοι από το Θεό σώμα από τη γή και δεν πήραν τη ζωοποιό δύναμη που πήρε το σώμα του ανθρώπου. Τα ζώα έχουν σώμα αλλά δεν έχουν τη Θεία ενέργεια. Όταν πεθάνουν τελειώνει και η ζωή τους. Η ψυχή του καθενός από τους ανθρώπους είναι μέσα στο ζωντανό σώμα αλλά έχει και ζωοποιό ενέργεια και ουσία.</p> <p>Γι' αυτό ακριβώς όταν διαλύεται το σώμα του ανθρώπου με τον θάνατο, η ενέργεια του Θεού δεν διαλύεται μαζί του γιατί είναι πνοή του Θεού και έχει ζωή αιώνια.</p> <p>Μέσα στο πνεύμα αυτό ο άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς είπε: «Ο άνθρωπος με τον Χριστό είναι καταδικασμένος να είναι αθάνατος».</p>	<p>«Рождество Твое Христе Боже наш, возсия мирови свет разума ...» – поем мы на Рождество Христово.</p> <p>Он способен принять истинную мудрость, которая пребывает непомрачаемой и неподпадающей под воздействие растления мира.</p> <p>Каждый человек имеет сущность и жизнь, а также энергию, которая оживотворяет тело. Умное естество ангелов такой энергией не обладает, ведь ангелы не получили тела, созданного из земли, и их естество не получило той животворящей силы, которую получило человеческое тело. И у животных, хотя и есть тело, но не Божественной энергии. Когда животные умирают, их жизнь заканчивается. Тогда как душа любого из людей обитает в живом теле, будучи наделена при этом сущностью и животворящей энергией.</p> <p>Именно поэтому, когда смерть разлагает человеческое тело, энергия Божия не разлагается вместе с ним. Ведь эта энергия — дуновение Бога, которое имеет жизнь вечную.</p> <p>Выражая ту же мысль Святой Иустин Попович сказал: «человек осужден на бессмертие и вечность». (<i>О Рае русской души.</i>)</p>
<p>Γι' αυτό ακριβώς ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος ώστε να γνωρίσουμε μέσα από αυτόν την αλήθεια του Θεού και να ζήσουμε και εμείς την κοινωνία μαζί του. Ο Ιησούς Χριστός μας έδειξε ποιός είναι ο Πατέρας και ποιο είναι το πνεύμα το Άγιο, το πνεύμα της αληθείας που εκπορεύεται από τον Πατέρα.</p> <p>Δεν υπάρχει τίποτε πιο άδικο και πιο ολέθριο από το να μη θέλει κανείς να θυμάται, να αισθάνεται και να αγαπά αυτόν που τον έκτισε. Είναι ταυτόχρονα έμφυτη στον άνθρωπο η δύναμη της γνώσεως, της αλήθειας και της αγάπης. Ο χειρότερος εχθρός της ψυχής μας, ο άγγελος βέβαια της πονηρίας, προσπαθεί να υποβάλει στον καθένα μας με συγκαλυμμένο τρόπο (για να μην καταλαβαίνουμε) το πνεύμα της</p>	<p>Поэтому Сын Божий и становится человеком. Чтобы через Него мы познали Истину Божию и имели общение с Ним. Иисус Христос явил нам Отца и Духа Святаго, «Духа Истины, Который от Отца исходит» (Ин. 15:26).</p> <p>Нет ничего несправедливее и пагубнее, чем нежелание помнить, понимать и любить Того, Кто тебя сотворил. Сила ведения, истины и любви есть врождённая человеческая сила. А злейший враг нашей души – ангел лукавства, который исподволь старается поработить каждого из нас духу неподчинения.</p>

<p>απειθείας. Ο Άγιος Θεός είναι ζωντανή αγαθότητα και ζωοποιεί τα πάντα. Αυτός, ο διάβολος, είναι κακία νεκρή και νεκρώνει τα πάντα. Είναι αντίθετος με το Θεό και φανερά εχθρός του Θεού. Μέσα στη κακία του ο διάβολος παραμένει αθάνατος, γιατί ο Θεός τον τίμησε πριν από τη πτώση με αυτεξουσιότητα. Η επιθυμία του είναι να εργάζεται εναντίον του κάθε ανθρώπου για να τον κάνει να χάσει τη σχέση του με τον Θεό.</p>	<p>Святой Бог есть живая, всё оживотворяющая Благость. А тот, кто стал дьяволом есть мёртвая злоба, которая всё, к чему прикасается, превращает в мертвечину. Он противится Богу и явно враждует Ему. Оставаясь в злобе своей, он прибывает бессмертным, поскольку Бог наделил его как ангела света свободой произволения еще до его падения. Теперь же он пытается сделать все, что от него зависит, чтобы каждый человек потерял связь с Богом.</p>
<p>Με δόλο προσφέρει γι' αυτό το σκοπό απλόχερα κάθε δικαιολογία στον άνθρωπο για να μείνει μακριά από τον Θεό, να οδηγηθεί στην πλάνη και να παραβλέψει σαν άχρηστη ή ανεφάρμοστη την εντολή του Θεού.</p> <p>Κάνει αγώνα ώστε να αντιταχθεί ο άνθρωπος στο Θείο και να πράξει τα αντίθετα, γιατί γνωρίζει ότι έτσι θα κατορθώσει να κάνει τον άνθρωπο κοινωνό της αποστασίας και του σκότους και της νεκρώσεως που έχει ο ίδιος.</p> <p>Τότε υπάρχει ένας δρόμος για τη ψυχή του ανθρώπου: Η μετάνοια. Αν δεν συμβεί αυτό, και δεν ζήσει ο άνθρωπος έτσι με την ψυχή συνεσταλμένη και πενθούσα, αν δεν αποφασίσει να περάσει από το στενό και θλιμμένο δρόμο της επιστροφής και συνεχίσει να διαχέεται μέσα στον κόσμο και να ρίχνει τον εαυτό του στις ηδονές, σπαταλάει τις δυνάμεις του και πεθαίνει πνευματικά, ενώ είναι σωματικά ζωντανός.</p> <p>Φυσικό αποτέλεσμα είναι η αυτονόμηση του ανθρώπου αλλά και η πορεία προς τον εσωτερικό και αιώνιο θάνατο.</p>	<p>Он щедро и лукаво предлагает людям самооправдания на любой вкус, старается ввести их заблуждение или, лучше сказать, убедить человека презреть заповедь Божию как якобы бесполезную и невыполнимую.</p> <p>А ещё он борется за то, чтобы человек противостал Богу и делал то, что противоречит Его заповедям. Луковый знает, что если ему удастся добиться этого, то человек станет его соотступником, причастником того же мрака и мертвечины.</p> <p>Для человека остается только единственный путь – покаяние. Ведь если попавшие под духовное умерщвления душа впредь не станет жить в самоограничении и скорби, если она не примет решение вернуться к Богу, пройдя по узкому и скорбному пути, а вместо этого будет рассеиваться по миру, расточать себя по наслаждениям, растрачивать свои силы, то оставшись внешне живой, она умрёт.</p> <p>Человек, живя по собственным законам автономно от Бога, все ближе и ближе подходит к пропасти – внутренней и вечной смерти.</p>
<p>Χρειάζεται τότε η ειλικρινής μετάνοια για να αποκτήσει ο άνθρωπος τη ζωή που προέρχεται από τη σωστή σχέση του με το Θεό.</p> <p>Είναι πάντοτε ανάγκη να κρίνουμε την επιλογή μας από τα αποτελέσματα.</p> <p>Και να μην ξεχνούμε ότι όποια και αν</p>	<p>Если те, кто предпочёл этот путь, с искренним покаянием не восстановят из глубины души правильную связь с Богом, то они так и останутся вне Божией жизни.</p> <p>От того полагаю необходимым и оценивать сделаны нами выбор по его результату.</p> <p>И каким бы не было наше духовное</p>

<p>είναι η πνευματική μας κατάσταση δίνει ο Θεός για τον καθένα μας την ευκαιρία της μετάνοιας, που παρηγορεί τη ψυχή από τη λύπη του πνευματικού θανάτου.</p> <p>Κατέβηκε ο Θεός εδώ στη γή από υπερβολή φιλανθρωπίας και αγαθότητας και αγάπη ελεήμονα για τον καθένα μας για να μας συναντήσει. Έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς, χωρίς αμαρτία όμως, και μπόρεσε έτσι να ξαναδώσει στον άνθρωπο τη ζωή και τη σωτηρία.</p> <p>Πρίν από την ενανθρώπιση του Λόγου του Θεού η Βασιλεία των ουρανών ήταν απρόσιτη για μας. Ήταν τόσο μακριά από μας όσο απέχει ο ουρανός από τη γή.</p>	<p>состояние, Господь дает каждому из нас благоприятную возможность покаяния, которое утешает душу от печали, вызванной духовной смертью.</p> <p>Бог по при избытку человеколюбия и благодати, по милостивой любви к каждому, Сам снизошёл на землю навстречу нам. Став человеком таким же, как мы, но без греха, он смог ещё раз дать человеку жизнь и спасение.</p> <p>До воплощения Слова Божия Царство Небесное было от нас столь далеко, сколь Небо отстоит от земли.</p>
<p>Όταν όμως ήρθε σε εμάς ο Χριστός και ενώθηκε με τη φύση μας, πλησίασε σε όλους μας τη Βασιλεία Του.</p> <p>Γι' αυτό η πρώτη συμβουλή του Ιησού Χριστού και εντολή ταυτόχρονα είναι: «Μετανοείτε γιατί πλησίασε η Βασιλεία των ουρανών».</p> <p>Εδώ αξίζει να προσέξουμε ότι ο Άγιος δεν μας αφήνει κενά στη διδασκαλία του για την εν Χριστώ ζωή. Υπενθυμίζοντας μας όλα αυτά, και τη φράση του Χριστού: Μετανοείτε, δηλαδή πάντοτε, όχι μια φορά, γιατί ο Χριστός ήξερε την ασθένεια μας και τις πολλές μας πτώσεις στην αμαρτία, ο Άγιος Γρηγόριος μας τονίζει τη φιλανθρωπία του Χριστού για όλους μας και την ευλογία που έχουμε να γινόμαστε πάντοτε δεκτοί από τον Θεό έστω και αν οι πτώσεις μας είναι πολλές. Παντού υπάρχει η σωτηρία και γι' αυτό αλλού ο Άγιος τονίζει ότι ο Χριστιανός δεν έχει το δικαίωμα να απογοητεύεται ποτέ και για τίποτα, γιατί ο Χριστός είναι πάντοτε έτοιμος να δεχθεί τον καθένα μας και να μας συγχωρήσει. Και μετά τη συγχώρηση και τη συμφιλίωση μας με το Χριστό, μας ανεβάζει στο ύψος της ευλογίας και της θείας χάριτος και των ακτίστων ενεργειών του Θεού που ζωογονούν τον άνθρωπο:</p> <p>«Η θεία χάρις και ενέργεια του Θεού θερμαίνει και φωτίζει και ζωοποιεί και δοξάζει με τη λαμπρότητα της εκείνους</p>	<p>Однако когда к нам пришел Христос, когда он соединился с нашим естеством, то он всех нас приблизил к Своему Царству.</p> <p>А потому первым советом Иисуса Христа и одновременно первой Его заповедью стало покаяние: <i>«Покайтесь, ибо приблизилось Царство Небесное» (Μφ. 3:2).</i></p> <p>Здесь достойно нашего внимания тот факт, что Святитель Григорий Палама не оставляет нас без помощи и наставления, преподнося нам своё учение о том, как проводить жизнь во Христе. Напоминая нам фразу «Покайтесь», побуждает нас к постоянному покаянию, не один только раз, но всегда, поскольку Иисус Христос знает нашу немощь и наши многочисленные падения. Святой Григорий особо отмечает человеколюбие Иисуса Христа ко всем нам и благословенный дар всегда быть принятыми и неотверженными Богом, даже если падения наши многочисленны. Всегда есть надежда на спасение, а потому Святитель настаивает на том, что христиане никогда не имеют права на отчаяние. Господь всегда готов принять каждого из нас и простить нас. И после прощения и нашего примирения с Ним, Он возводит нас на высоту благословения и Божией благодати, высоту нетварных энергий Божиих, которые животворят человека:</p> <p>«Божественная благодать и энергия</p>

<p>στους οποίους βρίσκει τις προϋποθέσεις να εμφανιστεί».</p>	<p>Бога согревает, просвещает, животворит и прославляет Своим сиянием тех, в ком находит предпосылки, необходимые для Своего проявления».</p>
<p>Γνωρίζοντας όλους τους προηγούμενους Πατέρες της Εκκλησίας ο Άγιος, και ανακεφαλαιώνοντας τη διδασκαλία τους, επικαλείται συχνά χωρία από τα κείμενα τους για να μας βοηθήσει να αισθανθούμε πιο καθαρά το Θάυμα της εν Χριστώ ζωής. Εδώ λοιπόν αναφέρει ένα χωρίο του Μεγάλου Βασιλείου που γιορτάσαμε στην πρώτη του έτους: «Ο Μέγας Βασίλειος λέει: Ποιές είναι οι ενέργειες του πνεύματος; Είναι απερίγραπτες με λόγια, λόγω του μεγέθους και αναρίθμητες, λόγω του πλήθους. Πώς λοιπόν εμείς θα κατανοήσουμε λογικά αυτά τα μυστήρια που είναι πέρα και πάνω από το χρόνο;», και συνεχίζει με τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο: «Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είπε: Μία ρανίδα της χάριτος γεμίζει τα πάντα με τη γνώση. Με αυτήν έγιναν τα θαύματα και λύθηκαν και συγχωρέθηκαν τα αμαρτήματα του κόσμου».</p> <p>Εμείς, συνεχίζει ο Άγιος Γρηγόριος, έχουμε τη δυνατότητα από το Θεό να μετέχουμε της ενέργειας Του, και όταν αυτό συμβαίνει, είμαστε παντοδύναμοι. Ομολογούμε ότι ο Υιός του Θεού είναι η ζωή μας και ο ίδιος είναι ζωή για όλη τη κτίση. Είναι αιτία των ζώντων και συντηρεί τα πάντα με τη θεία ενέργεια Του.</p> <p>Οι μαθητές Του στο όρος Θαβώρ δεν είχαν τη δυνατότητα να δούν με τα μάτια τους το θαύμα της μεταμορφώσεως του Χριστού με την εκτυφλωτική του λάμψη και έμειναν κάτω στη γή γονατισμένοι. Αισθάνθηκαν την ώρα εκείνη τη λαμπρότητα της Βασιλείας του Θεού μέσα στο Θεϊκό και απόρρητο φώς. Και επικαλείται εδώ πάλι ο Άγιος τι είπαν για το φώς αυτό οι Άγιοι Γρηγόριος και Βασίλειος «Ο Άγιος Γρηγόριος και Βασίλειος είπαν για το Θεό: Η Θεότης είναι</p>	<p>Поскольку Святитель Григорий знал творения всех до него бывших Отцов Церкви, Он часто ссылается на их, чтобы помочь нам лучше постигнуть чудесную жизнь во Христе.</p> <p>Так, например, он ссылается на Святителя Василия Великого, память которого мы празднуем в первый день Нового Года (1/14 января): «Каковы действия духа? Они неопиcуемый словами по причине своего величия и неисчислимы по причине своего множества. И как мы логически постигнем сии таинства, которые вне времени и над временем?»</p> <p>И продолжает, цитируя Святителя Иоанна Златоуста: Святой Иоанн Златоуст сказал: «Капля благодати наполняет все виденьем. Сей благодатью произошли чудеса, ею были разрешены и прощены грехи мира».</p> <p>Мы, продолжает Святой Григорий Палама, имеем возможность, данную нам от Бога, участвовать в энергиях Бога. И когда это происходит, мы становимся всесильными.</p> <p>Мы исповедуем, что Сын Божий есть жизнь для нас, Он Сам наша жизнь и жизнь для всякого творения. Он причина бытия и все содержит Своей божественной энергией.</p> <p>Ученики Господни на горе Фавор, будучи не в состоянии смотреть на ослепляющее чудо Преображения Иисуса Христа, пали ниц. Но одновременно они ощутили в этом Божественном и неизреченном Свете сияние Царства Божия.</p> <p>И здесь Святитель Григорий Палама снова ссылается на слова Святителя Василия Великого о том, что тот сказал об этом Свете: «Божество есть Свет, который явился ученикам на горе. Сей</p>

<p>φώσ, όπως εμφανίστηκε στους μαθητές επάνω στο όρος. Είναι και κάλλος νοητό το φώσ εκείνο, θεωρητό από μόνους τους Αγίους με τη δύναμη του Θείου πνεύματος. Αυτό το κάλλος του Θείου φωτός είναι η όραση και η απόλαυση των Αγίων στον ατελεύτητο αιώνα».</p>	<p>Свет есть также и умозрительная красота, любоваться которой могут только святые силою Духа Святого. Любоваться и наслаждаться этим Божественным Светом святые будут в бесконечном веке».</p>
<p>Τα όσα παραθέσαμε στην αγάπη σας ήταν κάποια αποσπάσματα από τα πολλά που αναφέρει ο Άγιος σε ένα μόνο κεφάλαιο του βιβλίου «Η εν Χριστώ ζωή κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά». Πιστεύω ότι όλοι καταλαβαίνουμε ήδη, για ποιο λόγο διαλέξαμε αυτόν τον τίτλο για το βιβλίο.</p> <p>Θα ήταν καλό να τελειώσουμε τη προσπάθεια μας αυτή για την παρουσίαση και την κατανόηση του πνευματικού θησαυρού που κρύβεται μέσα στα κείμενα αυτά του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά με την τελευταία παράγραφο αυτού του βιβλίου.</p> <p>Δεν διαλέχθηκε ειδικά να είναι αυτή, αλλά ο Άγιος Γρηγόριος που ήταν πάντοτε και είναι παρών και βοηθός στις φτωχές μας προσπάθειες θέλησε να είναι αυτό το συμπέρασμα που πρέπει να κρατήσουμε για να μνηθούμε στην πνευματική του εμπειρία και να την εφαρμόσουμε κατά το δυνατόν.</p> <p>Έτσι λοιπόν τα κείμενα τελειώνουν με την παράγραφο αυτή: «Όταν αρχίσει ο νούς να γεύεται τη χρηστότητα του Παναγίου Πνεύματος έρχεται μέσα στον άνθρωπο η αγάπη. Καταξιωμένος του φωτός εκείνου δέχεται το Θείο κάλλος. Μεσιτεύει τότε ο άνθρωπος αγωνιζόμενος ανάμεσα στη θεία χάρη και την παχύτητα της σαρκός και πραγματοποιείται η Θεοειδής έξις. Τότε ο άνθρωπος αισθάνεται ακίνητος ή δυσκίνητος προς την κακία, ενώ ανακαλύπτει μέσα του τα μυστήρια του ουρανού. Από αυτό προέρχονται στους Αγίους και οι ποικίλες θαυματοποιίες και η διόραση και η προόραση. Βλέπει τότε ο άνθρωπος δηλαδή αυτά που συμβαίνουν κάπου μακριά σαν να είναι παρόντα μπροστά στα μάτια του και προαισθάνεται αυτά που θα συμβούν αργότερα.</p> <p>Η χάρις του Αγίου Πνεύματος επαναφέρει τον άνθρωπο στο αρχαίο και</p>	<p>Все, что мы предложили вашему вниманию, это только небольшой фрагмент из одной только главы книги «Жизнь во Христе согласно святителю Григорию Паламы». Надеюсь, что теперь стало понятно, почему такое название книги мы выбрали.</p> <p>Полагаю, что было бы уместным закончить презентацию этой книги, в которой заключено духовное сокровище учения Святителя Григория Паламы, приводя здесь последний абзац из этой книги.</p> <p>Мы не специально выбрали этот заключительный отрывок, но Святой Григорий, который всегда помогал и помогает нам в наших скромных трудах, благоволил так, что книга оканчивается этим умозаключением, этим выводом. И мы по возможности должны научиться духовному опыту Святителя.</p> <p>Так книга заканчивается следующим абзацем: «Когда ум начинает вкушать благодать Всесвятого Духа, тогда в человеке появляется любовь. Удостоившись Небесного Света, человек приемлет Божественную Красоту. И тогда человек находится между Божественною благодатью и дебелистью тела. Человек начинает ощущать себя недвижимым или труднодвижимым ко злу, открывая в себе Небесные таинства. Именно отсюда у Святых появляются чудотворения, прозорливость и предведение. То есть тогда человек видит то, что происходит где-то далеко от него, а он это видит как-будто происходящим перед его глазами. И предчувствует то, что произойдет позднее.</p> <p>Благодать Духа Святого возвращает человека в древнюю и превосходную красоту. Вот на какую высоту возносят</p>

<p>υπέρτατο κάλλος. Σε τόσο μεγάλο ύψος ανεβάζει το μακάριο πένθος και η μετάνοια τους ταπεινούς στην καρδιά και τους πτωχούς στο πνεύμα.</p> <p>Ο φιλόανθρωπος Θεός να μας βοηθήσει να γνωρίσουμε τον παράκλητο. Να παρηγορηθούμε μέσα μας και να αναπέμψουμε σ' αυτόν δόξα μαζί με τον άναρχο Πατέρα και τον μονογενή Υιό».</p> <p>Αρχιμανδρίτης Μεθόδιος Αλεξίου.</p>	<p>блаженная печаль и покаяние смиренных сердцем и нищих духом.</p> <p>Человеколюбивый Бог да поможет нам познать Духа Утешителя. И да утешит Он нас, а мы да воздадим Ему славу со Безначальным Отцом и Единородным Сыном. Аминь»</p> <p>Архимандрит Мефодий Алексиу</p>
--	---